

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudkyň Mgr. Daniely Zemanové a JUDr. Barbary Pořízkové v právní věci stěžovatelky **M. P.**, za účasti **Magistrátu města Kladna**, se sídlem v Kladně, nám. Starosty Pavla 44, v řízení o kasační stížnosti proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 16. 5. 2007, č. j. 4 Ca 4/2007 - 8,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **se zamítá.**
- II.** Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í

Včas podanou kasační stížností se stěžovatelka domáhá zrušení shora uvedeného usnesení městského soudu, kterým jí nebylo přiznáno osvobození od soudního poplatku, neboť tato soudu nezaslala řádně vyplněný formulář „Potvrzení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech pro osvobození od soudních poplatků“.

Stěžovatelka podala kasační stížnost z důvodu tvrzené nezákonnosti vymezené v ust. § 103 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“). Uvedla v ní, že jí nebylo přiznáno osvobození od soudního poplatku přes to, že „toto osvobození je ze zákona ... o soudních poplatcích osvobozeno, a to na základě § 11 odst. 1 písm. g) nesprávný úřední postup a § 11 odst. 3 písm. a;d; f; g) a odst. 4.“ Zdůraznila, že zamítnutí a nepřiznání osvobození považuje za nezákonnost, neboť zákon toto osvobození za určitých podmínek nařizuje; proto stěžovatelka nevyplňovala formulář. Postup soudu tak považuje za nezákonný a žádá Nejvyšší správní soud o zrušení napadeného rozhodnutí.

Účastník řízení se ke kasační stížnosti nevyjádřil.

Nejvyšší správní soud přezkoumal na základě kasační stížnosti napadené rozhodnutí městského soudu a dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná.

Podle ust. § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s. kasační stížnost lze podat pouze z důvodu tvrzené nezákonnosti spočívající v nesprávném posouzení právní otázky soudem v předcházejícím řízení.

Podle ust. § 36 odst. 3 citovaného zákona účastník, který doloží, že nemá dostatečné prostředky, může být na vlastní žádost usnesením předsedy senátu osvobozen od soudních poplatků. Dospěje-li však soud k závěru, že návrh zjevně nemůže být úspěšný, takovou žádost zamítne. Přiznané osvobození kdykoliv za řízení odejme, popřípadě i se zpětnou účinností, jestliže se do pravomocného skončení řízení ukáže, že poměry účastníka přiznané osvobození neodůvodňují, popřípadě neodůvodňovaly.

Dle ust. § 11 odst. 1 písm. g) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích (dále jen „zákon o soudních poplatcích“), se od poplatku osvobozují řízení ve věcech náhrady škody způsobené při výkonu veřejné moci nezákonným rozhodnutím, rozhodnutím o vazbě nebo nesprávným úředním postupem.

Stěžovatelka postavila svoji kasační stížnost na právním názoru, že nemusela pro účely osvobození od soudních poplatků prokazovat městskému soudu své majetkové a výdělkové poměry, neboť splnila podmínky pro osvobození ze zákona. Tento její předpoklad je však z důvodů uvedených níže chybný.

Předně je třeba zdůraznit, že dle ust. § 1 písm. a) zákona o soudních poplatcích soudní poplatky se vybírají za řízení před soudy České republiky, a to z úkonů uvedených v sazebníku poplatků, přičemž dle ust. § 2 odst. 2 písm. a) cit. zákona je i stěžovatelka poplatníkem tohoto poplatku, když dle ust. § 4 odst. 1 písm. a) tohoto zákona vznikla stěžovatelce poplatková povinnost podáním žaloby. Výjimky z tohoto obecného pravidla stanoví ust. § 11 cit. zákona specifikující osvobození od soudních poplatků, které je rozděleno na osvobození s ohledem na předmět řízení a dále na osvobození s ohledem na účastníka soudního řízení. Jak vyplývá z výše uvedeného, domnívá se stěžovatelka, že je od soudního poplatku osvobozena, protože vede řízení ve věci „náhrady škody způsobené při výkonu veřejné moci nezákonným rozhodnutím, rozhodnutím o vazbě nebo nesprávným úředním postupem“. Ze žaloby stěžovatelky je však zřejmé, že tato se týká jiného předmětu řízení, neboť jak uvádí sama stěžovatelka ve své žalobě: „Podávám správní žalobu na výše uvedeného žalovaného (Magistrát města Kladna, odbor správní, oddělení přestupkového řízení – pozn. soudu) z důvodu ochrany před nezákonným zásahem správního orgánu, ke kterému jsem se obracela z důvodu, že bylo nezákonně rozhodnuto ve věci P 1091/06/Pe z 4.12.2006, kde rozhodnutím bylo zastaveno přestupkové řízení, aniž by byl zjištěn skutkový stav věci, a tímto postupem bylo prokázáno, že se jedná o úmysl způsobit škodu. ... z výše uvedeného žádám Městský soud, aby ... zrušil rozhodnutí Magistrátu města Kladna z 4.12.2006 ...“ Z uvedeného doslovného přepisu částí žaloby je proto více než zřejmé, že stěžovatelka nepožaduje nahradit škodu způsobenou jí při výkonu veřejné moci nezákonným rozhodnutím, rozhodnutím o vazbě nebo nesprávným úředním postupem. Ani další skutkové podstaty, pro které je konstruováno osvobození od soudních poplatků, nedopadají na stěžovatelku, když další ustanovení zákona o soudních poplatcích, na které odkazuje ve své kasační stížnosti, navazují na osvobození uvedené v ust. § 11 odst. 1 písm. g) cit. zákona, resp. předpokládají a rozšiřují je pro další soudní řízení o témže předmětu.

Na základě výše uvedeného dospěl Nejvyšší správní soud k dílčímu závěru, že stěžovatelka či řízení před městským soudem jí vyvolané nesplňuje žádné z předpokladů vyžadovaných zákonem o soudních poplatcích pro osvobození od těchto poplatků ze zákona, a proto jí zákonné osvobození nenáleží.

Z obsahu soudního spisu Nejvyšší správní soud dále zjistil, že dne 4. 5. 2007 převzala stěžovatelka výzvu soudu, obsahující mj. i formulář „Potvrzení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech pro osvobození od soudních poplatků“, s poučením, že nebude-li ve lhůtě 14ti dnů od doručení této výzvy formulář předložen, soud nebude moci její žádosti vyhovět. Ze spisu dále vyplynulo, že stěžovatelka do dnešního dne vyplněný formulář soudu nepředložila, což je ostatně patrné i z vlastního obsahu kasační stížnosti. Na základě všech zjištěných skutečností proto Nejvyšší správní soud konstatuje, že městský soud postupoval zcela v souladu s příslušnými zákonnými předpisy, když stěžovatelce osvobození od soudního poplatku nepřiznal. Kasační stížnost stěžovatelky je proto nedůvodná.

Nad rámec výše uvedeného Nejvyšší správní soud považuje za vhodné zdůraznit, že dle stávající judikatury není při řízení o kasační stížnosti proti rozhodnutí krajského či městského soudu o osvobození od soudního poplatku pro žalobní řízení vyžadováno jak uhrazení soudního poplatku pro řízení o kasační stížnosti, tak ani zastoupení advokátem pro toto řízení, neboť jak osvobození od soudních poplatků, tak i právo na bezplatné zastoupení, se váže k posouzení poměrů konkrétního žadatele a splnění či nesplnění podmínek pro osvobození od soudních poplatků přímo podmiňuje i právo na bezplatné zastoupení (blíže viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 9. 2007, č. j. 9 As 43/2007 - 74, www.nssoud.cz).

Nejvyšší správní soud napadené rozhodnutí soudu přezkoumal v souladu s ustanovením § 109 odst. 2 a 3 s. ř. s., vázán rozsahem a důvody, které uplatnila stěžovatelka ve své kasační stížnosti. Ze všech shora uvedených důvodů shledal kasační stížnost jako nedůvodnou, a proto ji podle ustanovení § 110 odst. 1 s. ř. s. zamítl bez jednání postupem dle § 109 odst. 1 citovaného zákona, dle kterého o kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud zpravidla bez jednání.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1, větu první, s. ř. s., za použití § 120 s. ř. s., dle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Stěžovatelka v soudním řízení úspěch neměla, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Správnímu orgánu dle obsahu spisu žádné náklady řízení nevznikly, proto mu soud nepřiznal jejich náhradu.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 13. prosince 2007

JUDr. Radan Malík
předseda senátu

